

Վահան Տերյան

Սև գիշեր, և հուշեր, և խոհեր անհամար...

Սև գիշեր, և հուշեր, և խոհեր անհամար,
Մոռացված երազներ՝ շուշաններ թառամած,
Խնդություն հեռացած և՛ անցած, և՛ անդարձ,
Տրտմություն մենավոր, միաձայն, միալար...

Մշուշներն են սահում... Սոսավում է ուղին...
Իմ օրեր անհատնում, անխնդում և անտում.
Ցնորքներ լուսավառ, ընդունայն, ապարդյուն,
Մոռացված է հավետ արևոտ ձեր ուղին...

Սև խոհեր անսպա՛ռ, անհամա՛ր, անհամա՛ր,
Սև գիշեր, և հուշեր, և հուշեր ընդունայն,
Երազներ իմ անդարձ ծաղիկներ իմ գարնան.
Ի՞նչ կանչով ձեզ կանչեմ, ինչպես լամ ձեզ համար: